

[Poul Møller.]

med det andet eller det tredje. Luftige venkskabserklæringer rækker ikke langt nok. Skal det borgerlige eller liberale samarbejde have virkelig interesse, og skal vi kunne skabe tillid til, at regeringsskiftet kan blive resultatet, må et sådant samarbejde have et konkret, et realistisk og et konstruktivt indhold. De nærmeste måneder vil vise, om denne mulighed kan realiseres.

Folketinget skal være en god arbejdsplads, sagde statsministeren. Om det bliver en fredelig arbejdsplads, vil vise sig. Står statsministeren ved, at de store kompromisers tid er forbi, ja, så bliver opdelingen af tinget skarper og klarere end tidligere, for til en socialdemokratisk, endsige socialistisk, politik anvender vi ikke vore stemmer så lidt som til en ensidig klassepolitik. Er man derimod rede til at henvise socialistisk folkeparti til den ubemærket, som det aldrig burde være kommet ud af, kan der vise sig nye muligheder for et frugtbart og samfundsbetonet arbejde i dette ting.

Jeg siger derfor til sidst til denne sal og til regeringspartiet med Henrik Ibsens ord:

„Vi mødes ved næste korsvej, Peer, så får vi se, jeg siger ej mer.“

Undervisningsministeren (K. B. Andersen):

Hr. Poul Møller blev tydeligt for alle den søndag aften i fjernsynet chokeret — ved hvad? Ved mødet med kendsgerningerne. Det var ikke mærkeligt med den propaganda, hr. Poul Møller havde ført. Jeg henviste den dag til bemærkningerne her i tinget fra hr. Jørgen Jensen om 3 års budgettet. Jeg står med dem her, folketingets forhandlinger 1966-67, 1. samling, spalte 857, hvor man fra konservativ side siger, som man sagde under valgkampen, at de offentlige udgifter kun måtte stige med samme procent som nationalproduktet. Det gav en forskel på 750 mill. kr. på det budget, jeg samtidig holdt frem for hr. Poul Møller, og så spurgte jeg statsrevisor Poul Møller: hvor skal disse 750 mill. kr. spares? Hr. Poul Møller undlod ved denne lejlighed som sædvanlig at svare. Hr. Poul Møller kørte det sædvanlige løb med at sige: skatterne er for høje, der skal spares millionbeløb. Men man vil ikke sige, hvor man vil spare, for man vil samtidig ud og blive populær på at pege på opgaverne. Det

krævede ingen anmærkninger, hr. Poul Møller; det krævede ikke andre anmærkninger end den, hr. Poul Møller og hans parti fik ved valget endnu en gang for uredelig tale om vores udgiftspolitik.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg har her et stenografisk referat af den omtalte fjernsynsdebat. Heraf fremgår det, at undervisningsministeren tog bogen op og sagde: her har jeg finansloven, nu må vi vide, hvad det er, der skal spares. Hvem er det, der kan vente et lukkevarsel og en fyringsseddel, når de konservative kommer til? Hvis de kommer til. Og så kommer dette med den frivillige kildeskat o. s. v. Undervisningsministeren ved godt, at på grundlag af finanslovsforslagets rammebevillinger kan ingen sige, om en bevilling er for høj eller for lav. Det kan man kun, når man går ind i anmærkningerne og ser, hvor meget mandskab der bruges til denne opgave, hvordan den er fordelt, hvad det er for formål, der skal tilgodeses. Ethvert medlem af dette høje ting, der har arbejdet med finanslovsforslaget, ved, at det først er ved arbejdet i finansudvalget med anmærkningerne, man kan trænge igennem med eventuelle ændringer i finanslovsforslaget. Jeg bebrejder ikke, at undervisningsministeren har kritiseret mit parti for min økonomiske politik; det er ikke det. Men jeg bebrejder ham, at han bruger et finanslovsforslag, som er fremsat uden anmærkninger.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg fastholder, at jeg den aften henviste foruden til finanslovsforslaget til forhandlingerne om 3 års budgettet; det vil Poul Møller kunne finde i det materiale, han har, som jeg ikke har ved hånden.

Så takker jeg for tilsagnet om, at vi fra statsrevisor Poul Møller senere, om ikke i dag, så i de kommende uger, får svaret på, hvor de 750 millioner kr. skal spares, hvor det er, der skal standses. Tak for tilsagnet.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at der i forretningsordenens § 30 står: „Bifalds- og mishagsyttringer anses for stridende mod god orden.“

Dernæst må jeg finde udtrykket „uredelig tale“ af en sådan karakter, at jeg bør påtale det.